

Analys av *Hungerspelen*

Sammanfattning av boken

Hungerspelen, som är skriven av Suzanne Collins, utspelar sig i Amerikas framtid där alla "stater" delats upp i olika distrikt, landet kallas Panem. Katniss bor med sin mor och lillasyster i Distrikt 12 – ett av de fattigaste. Tillsammans med sin bästa kompis Gale jagar hon hela dagarna och försörjer på så sätt systemen Prim och sin mamma.

Varje år hålls "hungerspelen" av regimen, som en påminnelse till distrikten om vem som har makten. Spelet är skapat för att hålla folket i schack helt enkelt, och visa att regimen bestämmer, så att distrikten inte ska göra uppror som tidigare.

Två ungdomar från varje distrikt lottas ut till att vara med, och kastas sedan rakt in i ett landskap för att spela mot varandra tills en levande står ensam kvar. Det går helt enkelt ut på att, ja; döda varandra!

När Katniss lillasyster Prim blir uttagen till spelen blir hon förtvivlad, och bestämmer sig för att ta hennes plats i hungerspelen. Sedan börjar ett långt äventyr på liv och död.

Suzanne Collins budskap

Suzanne Collins vill genom *Hungerspelen* förmedla ett meddelande om samhället. Våldet finns där för att hon vill prata allvar om makt och motstånd i ett ojämlikt samhälle, där varje distrikt symboliserar ett land i världen. Det kan också tolkas som att hon visar hur dagens USA är uppdelat i olika samhällsklasser.

Boken ger dig en riktig tankeställare om hur livet kan se ut om några år. Temat kan tolkas som hur man ska överleva i en framtida samhällspolitik, hur den styrande makten kan komma att se ut, om vi inte följer de mänskliga rättigheterna. Samhället måste tillsammans arbeta för att få det så bra som möjligt så att det inte slutar som i Panem.

Det Suzanne Collins försöker berätta är alltså hur samhället är uppbyggt i vissa länder, med jämställdhet, makt, våld och dylikt. Om vi inte jobbar mot varje människas rätt till ett värdigt liv kommer samhället att retirera till en mer ojämställd tid, som det var för några hundra år sedan. Hon försöker alltså på så sätt visa att vi måste ändra oss.

Paralleller kan dras mellan regimen i boken och den styrande makten i Kina och Nordkorea. Panem och ovan nämnda länder har gemensamt att det är mycket övervakning och avlyssning i länderna, det är hårda straff, en mycket stor del av media är censurerad och man får inte resa hur som helst. Likheterna är många.

Collins vill även påvisa att en enda individ kan göra stor skillnad i ett samhälle, som till exempel när Katniss gör narr av regimen då hon tvingar dem att ta med två vinnare. Hon trotsar spelledarna så att reglerna ändras på hennes villkor och ses nu som den som gjorde motstånd mot regimen.

Alla människor kan kämpa för det de tycker är rätt. Man kan säga att Katniss på ett sätt strejkade och tack vare hennes vilja var ingenting förgäves.

Collins menar alltså att man som ensam individ kan göra stora förändringar men också att det är bra att samarbeta för att lyckas. Suzanne Collins vill att vi ska förstå att alla människor är lika värda och att ingen ska behandlas orättvist. Hon vill också öppna ögonen på folk och få människor att inse att en del av de här sakerna sker än idag, och att vi ska hjälpas åt att ändra på detta.

En person kan ändra på en hel nation, se bara på vad Nelson Mandela gjorde i Sydafrika.

Historisk och kulturell påverkan – vad har inspirerat författaren?

Som nämnt ovan finns det i dagens samhälle, precis som i boken stora klassklyftor i världen. Folk som lever fattigt och måste kämpa för att överleva. Det finns även förtryck i världen. Till exempel finns det i boken censurerad media precis som i Nordkorea och så får människorna i de olika distrikten inte röra sig hur de vill eller prata med vem de vill, somdet var i Sydafrika under apartheid.

Hon har också inspirerats av gladiatorspelen i det romerska riket. “Kampen utspelades på en inhägnad plats, ofta till musikackompanjemang. Duellanterna indelades i kategorier efter beväpning. [...] Om kampens utgång ej blev dödlig ägde den som finansierat spelen [spelledaren] rätt att avgöra den besegrades öde” (ne.se)¹.

Media och teknologi är ett stort fokus i *Hungerspelen*. I själva spelen användes det för att kontrollera spelarna så att allt skulle bli så underhållande som möjligt med till exempel farliga utmaningar som har konstruerats av deras högteknologiska verktyg. Hade vi inte haft tillgång till så mycket teknologi idag hade det varit svårare för författaren att fantisera upp allt som finns tillgängligt i boken.

En stor del av boken handlar om extrem bevakning av människors liv. I dag har vi ett så kallat ”Big brother-samhälle” där vi ”storebror” ser allt vi gör. Idag tänker vi mest på kameror och annan teknologi som vet varje steg vi tar, medan man förr i tiden kanske mer hade tänkt på Gud när vi sa att någon ”såg allt vi gjorde”.

---

¹ <http://www.ne.se/lang/gladiatorspel>

Extra material – jämför med en annan bok

Hungerspelen och Flugornas Herre

Hungerspelen har ofta jämförts med William Golding 1954 roman, "Flugornas Herre" vilket är förståeligt. Båda böckerna har en grupp barn som tvingas in i en överlevnad situation. Inga vuxna, inga begränsningar, bara göra det levande. I Flugornas Herre och Hungerspelen så är de satta i farliga situationer där det gäller liv och död samtidigt som de är isolerade från resten av världen och många av de barnen dör krigandes för sitt liv. Många jämför de båda böckerna. I Flugornas herre så är alla karaktärer pojkar men i Hungerspelen så är det både tjejer och pojkar.

I Hungerspelen tittar vi in längre i framtiden i Amerika. Det är djupt korrupt, delat och styrs av tyranner som har delat landet i tolv distrikt. Folket hålls som gisslan av rädsla på grund av ett årligt evenemang som kallas Hungerspelen utformade (enligt min åsikt) för att underhålla vuxna. Två ungdomar från varje distrikt väljs slumpmässigt, och sedan utbildas och tränas för att släppas i vildmarken och döda varandra.

Det händer mycket i Hungerspelen och det kan ibland vara svårt att hänga med. Det är blodigt och mörkt och man kastas in i dödliga situationer. Man överlever genom att helt enkelt vara smartare och mer blodtörstig än resten. Det är en berättelse som man inte behöver tvinga någon att läsa, helt enkelt fängslande. Hungerspelen är också spännande, men eftersom den är så grov och läskig så kan många barn uppfatta den som skrämmande. Det bästa måste vara Suzanne Collins som är medveten om sin publik och även åldersgrupp som hon skriver till. Hon vet hur långt att man kan gå för vad som skulle anses vara "okej" för den gruppen.

Båda böckerna handlar om överlevnad och död. Men även Flugornas Herre är grym och uppseendeväckande, den har inte lika mycket våld som i Hungerspelen. Betyder det att den är mindre störande? Nej. Medan mord och våld i Hungerspelen är huvudtanken så vet läsaren vad den ger sig in på innan den läser boken. I Flugornas Herre så ändras reglerna i spelet ständigt, det börjar som en berättelse om hopp och lagarbete, med en grupp barn strandsatta på en öde ö. De arbetar mot det gemensamma målet att räddas. Men för svår konkurrens och ett djur som orsakar att pojkarna att delas upp i sidor gör att girighet, hunger och makt leder till tortyr, mobbning och mord. Hungerspelen belyser människans girighet och blodtörst, men det känns som att Flugornas Herre går mycket djupare och förvirrar mig ibland.

Böckerna talar mycket om barn och hur de ska överleva i olika situationer men William Golding har helt glömt bort vuxna och man får en känsla av att de tittar på medan barnen hjälplöst dör i strid. Jag tycker att det ökar spänningen i Hungerspelen, jag menar det fanns ingen chans att överhuvudtaget att någon skulle rädda någon, ingen väg ut heller. Njuter de vuxna av att se barn i tortyr? Eller är de helt enkelt själviska nog? Det märks tydligt att i Flugornas Herre så är barnen verkligen ensamma, de är ju fast på en öde ö.

Jag kritiserar båda böckerna stort när det kommer till att barnen ska räddas och få hjälp men å andra sidan så har författaren valt att ha ett olyckligt slut. Jag som läsare vet att jag kan åtminstone vara nöjd när det kommer till Hungerspelen finns en överlevande. Å andra sidan så får jag hopp i Flugornas Herre. Kanske kommer barnen att räddas. Kanske kommer pojkarna tillsammans. Kanske kan de döda varandra. Man vet inte förrän slutet.

Hungerspelen och Flugornas Herre är två mycket olika berättelser som delar ett gemensamt tema. Om jag ska jämföra dem blir det svårt eftersom varje historia har olika insatser och olika regler. Båda tycker jag var lysande för att visa ungdomar något som underhåller de men får dem att ställa frågor som "Tänk om."

Men när det gäller skrivandets kvalitet måste jag säga att Collins är ingen match för Golding. Medan Hungerspelen är en fängslande serie, full av action och spänning så har vi Flugornas Herre som ger en beskrivning i början av vad som kommer hända i boken liksom rakt på sak och man slukas upp i boken snabbt. Jag måste säga att Suzanne Collins gjorde ett bra jobb med att skapa en mörk och grym värld där tonåringar får ta livet i sina egna händer, men Hungerspelen tycker jag har ingen chans mot Flugornas Herre.